

Απόγευμα, μέσα στο λεωφορείο, κάπου στην Αθήνα... Νεκρική σιγή αν και γεμάτο από κόσμο, μεταφέρει τους ταλαιπωρημένους από τη δουλειά Αθηναίους, αργά. Το ψιλόβροχο και τα κορναρίσματα, μάλλον χαλάνε τη διάθεση ασυνείδητα. Θέσεις πιασμένες, άνθρωποι όρθιοι, κουβέντα καμιά.

Η όρθια ηλικιωμένη κυρία με το πλατινέ μαλλί και το ζωγραφισμένο από ρυτίδες και μπογιά πρόσωπο, παίρνει την απόφαση να εκδηλώσει τον αγενή και ρατσιστικό μονόλογο της. Δέκτης της ακραίας συμπεριφοράς της, ένας μετανάστης (πιθανότατα από τη Νιγηρία, κρίνοντας από το βαθύ σκούρο χρώμα του) του οποίου το δεύτερο «λάθος» -το πρώτο ήταν που ήρθε στην Ελλάδα- ήταν ότι είχε θέση και καθόταν. Με ένα «κόσμο» λοιπόν τρόπο, η πρωταγωνίστρια της ιστορίας μας, του απευθύνει το λόγο.

-Σήκω να κάτσω!

-...

-Ε, βέβαια! Αφού σας μαζέψαμε όλους εδώ, εμείς φταίμε!

-...

-Κάνεις πως δεν ακούς; Τι δουλειά έχεις εδώ; Γέμισε ο τόπος από μαύρους και Αλβανούς! Σα δε ντρέπεστε λέω 'γω!

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και... μη

-...

Είναι προφανές ότι η αδιαφορία που εισπράττει από τον Αφρικανό επιβάτη την εξοργίζει περισσότερο. Ο κόσμος παραμένει αδιάφορος μπροστά στη σκηνή και μόνο κάτι ψίθυροι από κάποιους που σχολιάζουν το παραλήρημα της,

ρα προσβλητικά επίθετα. Εκείνος δεν της δίνει καμιά απολύτως σημασία και την αφήνει να εκτίθεται με τον πιο απλό τρόπο.

Το γεγονός στο σημείο αυτό παίρνει μία εντελώς αναπάντεχη εξέλιξη και του προσδίδει άλλο ενδιαφέρον. Δύο ελεγκτές που ανε-

Μια αληθινή ιστορία...

προδίδουν μια ανεπαίσθητη αντίδραση.

Ξαφνικά μια θέση αδειάζει ως δια μαγείας, η οποία τυχαίνει να είναι αυτή δίπλα από τον αλλοδαπό φίλο μας! Χωρίς δεύτερη σκέψη η ηλικιωμένη κυρία κάθεται ακριβώς δίπλα του και συνεχίζει ακάθεκτη να τον κοσμεί με διάφο-

βαίνουν στο «ξεχωριστό» αυτό λεωφορείο θα γίνουν άθελα τους πρωταγωνιστές και αυτοί, στην περιέργη -ως προς την κατάληξη της- αυτή ιστορία.

- Τα εισιτήρια σας παρακαλώ.

Μια κλασσική φράση που γεμίζει με άγχος τους λαθρεπιβάτες και κάνει τους υπόλοιπους να βά-

ζουν το χέρι στη τσέπη τους, ψάχνοντας το «μαγικό χαρτάκι» που θα τους γλιτώσει από το να γίνουν το επίκεντρο στα μάτια των υπολοίπων.

Οι ελεγκτές ξεκινούν τη δουλειά τους από τα δύο άκρα του οχήματος, δίνοντας χρόνο στους επιβάτες που κάθονται στη μέση να βρουν με την ησυχία τους το εισιτήριο ή να σκεφτούν μια καλή δικαιολογία (για αυτούς που δεν έχουν). Κάπου εκεί κάθονται και οι πρωταγωνιστές μας. Η ηλικιωμένη κυρία βγάζει με μιας το εισιτήριο από την άσχημη δερμάτινη τσάντα της και το κρατάει ψηλά λες και έκανε καμιά τρομερή ανακάλυψη!

Χωρίς να το πολυσκεφτεί ο ακίνητος και αμίλητος -μέχρι εκείνη τη στιγμή- αλλοδαπός πρωταγωνιστής μας, βουτάει αστραπιαία το εισιτήριό της και το τρώει! Όλοι κοιτούν με έκπληξη αλλά και κρυφή ικανοποίηση. Ο επόμενος διάλογος μεταξύ του ελεγκτή και της κυρίας είναι όλα τα λεφτά.

- Το εισιτήριό σας παρακαλώ.

- Μου το 'φαγε ο Μαύρος!!! (με λυγμούς)

Κάπου εδώ ο κόσμος ξεσπάει σε γέλια, ο ελεγκτής την περνάει για τρελή και το πρόστιμο πλέον έχει γραφτεί στο μπλοκάκι του...

* Συμπόσιο στην ΑΧΕΠΑ

Υπενθυμίζουμε το Συμπόσιο στην ΑΧΕΠΑ αύριο βράδι στις 7 μ.μ. στο ΑΧΕΠΑ ΧΟΛ, 394 Princes Highway, Rockdale, με θέμα «Η φυλή των Καλός... Έλληνες Μακεδόνες των Ιμαλαίων...». Θα προβληθεί ντοκιμαντέρ για την φυλή των Καλός το οποίο παρουσιάζει ο εκπαιδευτικός Αθανάσιος Λερούνης, που έχουν απαγάγει οι Ταλιμπάν από τον Σεπτέμβριο. Είσοδος μετά φαγητού και ποτού \$25.

Για κρατήσεις τηλεφωνήστε Κική Μπέτυ 0431 190 199, ή Γιώργο Λιανό 9529-6147.

* Μαντουριδειο Θέατρο

Σας προειδοποιούμε για να ετοιμάσετε την παρέα σας ότι το Θέατρο Τέχνης Αυστραλίας οργανώνει βραδιά ταβέρνας την επομένη Παρασκευή, 23/10/09 στο Παναρκάντιαν Κλαμπ, επειδή χρειάζονται \$10,000 με \$15,000 για την επισκευή του πατώματος, τής κουζίνας και των τουαλετών στο Μαντουριδειο Θέατρο. Είναι μια απαραίτητη συντήρηση που πρέπει να γίνει και τα κέρδη από τη βραδιά αυτή θα διατεθούν για τον σκοπό αυτό. Είσοδος \$30. Περισσότερες λεπτομέρειες την ερχόμενη εβδομάδα.

* Ρουφήχτρες

Αν δεν φύγει αυτή η πολιτειακή κυβέρνηση του Νείθαν Ρις, πολύ γρήγορα οι εργαζόμενοι στο Σίδνεϊ δεν θα έχουν χρήματα για να πληρώσουν τα ναύλα για να πάνε στη δουλειά τους. Ετοιμαστείτε για αυξήσεις στους λογαριασμούς του νερού και ηλεκτρικού, στα διόδια και τα εισιτήρια λεωφορείων από μια κυβέρνηση σε απόγνωση ύστερα από δώδεκα χρόνια σπατάλης όταν οι αγελάδες ήταν παχιές.

Ασφαλώς δεν φταίει ο πρέμιερ, Νείθαν Ρις, για την θλιβερή κατάσταση, αλλά ποιοί είναι οι συνεργάτες του που θα σώσουν τη ΝΝΟ;

Προχθές, ο υπουργός Μεταφορών, Ντίβιντ Κάμπελ, ρωτήθηκε πόσο κοστίζουν τα διόδια για ένα τούνελ και δεν είχε ιδέα. Αμ πώς να ξέρει ο άνθρωπος αφού δεν πληρώνει ποτέ του, με κυβερνητικό αυτοκίνητο και σωφέρ στη διάθεσή του;

Αυτό είναι το πρόβλημα με όλους σχεδόν τους πολιτικούς: Δεν γνωρίζουν τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι οικογένειες όχι μόνο τώρα με την οικονομική κρίση, αλλά και σε περιόδους ευημερίας.

* Συνταξιούχοι

Δεν θα έλεγα το ίδιο για την ομοσπονδιακή κυβέρνηση που, τουλάχιστον, προσπαθεί να βοηθήσει αυτούς που έχουν ανάγκη. Προχθές διέθεσε ακόμ-

\$12 εκατομμύρια για να βοηθηθούν οι άστεγοι και οι οικογένειες που δυσκολεύονται να πληρώσουν τους λογαριασμούς τους. Εξάλλου, οι συνταξιούχοι άρχισαν να εισπράτουν τις αυξήσεις στις συντάξεις, ενώ είχαν ωφεληθεί και με τα \$900 από το πακέτο για την ενίσχυση τής οικονομίας.

Ασφαλώς δεν ζούμε σε μια ιδανική κοινωνία, αλλά σε σύγκριση με άλλες χώρες not bad!

* Οι συντάξεις από την Ελλάδα

Υπάρχουν συμπάροικοι που για λόγους αρχής επειδή τα έχουν δουλέψει, απαιτούν την σύνταξη από την Ελλάδα, έστω και αν μειωθεί η αντίστοιχη στην Αυστραλία. Ενας τέτοιος συμπάροικος μας είπε ότι το Centrelink έκανε αίτηση για την σύνταξη που δικαιούται από την Ελλάδα, αλλά αν πήρατε απάντηση εσείς, πήρε και αυτός.

Εμείς τον συμβουλευσαμε να ξεχάσει τη σύνταξη από την Ελλάδα για να ηρεμήσει, επειδή οι πολιτικάντηδες μας εκεί έχουν άλλες προτεραιότητες και ας μην αρχίσω γιατί ανεβαίνει η πίεσή μου.

* Καλόο!

Δυο βλάχοι, ο Μήτσους και ο Κήτσους, ένα απογευματάκι καθότανε σε μια όμορφη τοποθεσία του ορεινού χωριού τους και καμάρωναν τη θέα. Σε λίγο περνάει από κει ένας τουρίστας. Τους πλησιάζει...

- Ντου γιου σπικ ιγκλιν; τους λέει

Οι βλάχοι κοιτάζονται, σηκώνουν τους ώμους και του λένε:

- Τς!

- Σπρεχεν ντοιτς;

Κοιτάζονται πάλι με απορία..

- Τς!

- Παρλε βου φρανσε;

- Τς!
- Παρλαρε ιταλιανο;
- Τς!
- Παρλα εσπανιολ;
- Τς!

Ο τουρίστας απογοητευμένος φεύγει... Λέει ο Μήτσους:

- Ρε συ Κήτσου μπας και πρεπ να μάθουμ καμιά ξεν γλώσσα ;

- Τι να την κανς την ξεν γλώσσα, ρε Μήτσου;

- Εμ πως ρε Κήτσουμ, αν ξερς μια ξεν γλώσσα μπορείς να συνεννοηθείς.

- Μπα; Γιατί αυτουνος που ήξερε πέντε μπόρεσε να συνεννοηθεί ;

* Μια λέξη κάθε ημέρα

Μανολιός: Από πού, άραγε, να ψώνιζε τα ρούχα του ο Μανολιός και μπορούσε να τα αλλάζει συνεχώς φορώντας τα από την ανάποδη; Πόσο δεξιότηνης, τελικά, μπορεί ήταν ο Μανολιός στην αλλαγή των ενδυμάτων του, ώστε αυτή του η κίνηση να γίνει απία καταγραφής του στην ιστορία των παροιμιών; Η φράση «άλλαξε ο Μανολιός κι έβαλε τα ρούχα του αλλιώς» χρησιμοποιείται για να δηλώσει μια επιφανειακή και όχι ουσιαστική αλλαγή σε ένα πρόσωπο ή σε μια κατάσταση. Η αλήθεια είναι ότι η προέλευση της φράσης φαίνεται να ξεκίνησε από πραγματικό περιστατικό.

Στους χρόνους του Όθωνα υπήρχε ένας γνωστός κουρελιάρης τύπος, ο Μανόλης Μπατίνος. Δεν υπήρχε κανείς στην Αθήνα που να μην τον γνώριζε, μα και να μην τον συμπαθούσε. Οι κάτοικοι του έδιναν συχνά κανένα παντελόνι ή κανένα σακάκι, αλλά αυτός δεν καταδεχόταν να τα πάρει, γιατί δεν ήταν ζητιάνος. Ήταν...ποιητής, ρήτορας και φιλόσοφος. Στεκόταν σε μια πλατεία και αράδιαζε ό,τι του κατέβαινε. Κάποτε, λοιπόν, έτυχε να περάσει από κει ο Ιωάννης Κωλέττης. Ο Μανόλης τον πλησίασε και τον ρώτησε αν είχε το δικαίωμα να βγάλει λόγο στη βουλή. Ο Κωλέττης τού είπε ότι θα του έδινε ευχαρίστως άδεια, αν πετούσε από πάνω του τα παλιόρουχα που φορούσε και έβαζε άλλα πιο επίσημα. Την άλλη μέρα ο Μανόλης παρουσιάστηκε στην πλατεία με τα ίδια ρούχα, αλλά φορούσε τα μέσα έξω. Ο κόσμος τον κοιτούσε έκπληκτος. Και τότε ακούστηκαν αυτοί οι στίχοι από το στόμα του Μανόλη Μπατίνου, που μοιάζουν με απάντηση στη νέα τάξη πραγμάτων του νεοσύστατου ελληνικού κράτους: Άλλαξε η Αθήνα όψη // σαν μαχαίρι δίχως κόψη // πήρε κάτι απ' την Ευρώπη // και ξεφούσκωσε σαν τόπι. // Άλλαξαν χαζοί και κούφοι // και μας κάναν κλοτσοσκούφι. // Άλλαξε κι ο Μανολιός // κι έβαλε τα ρούχα αλλιώς».